

Alperes: Lengyel Köztársaság

### Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság — mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. február 15-i, 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek <sup>(1)</sup>, vagy legalábbis nem közölte az Európai Közösségek Bizottságával a hivatkozott rendelkezéseket — nem teljesítette az ezen irányelv 18. cikkéből eredő kötelezettségeit

— kötelezze a Lengyel Köztársaságot a költségek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006/7/EK irányelv belső jogba történő átültetésére előírt határidő 2008. március 24-én lejárt.

<sup>(1)</sup> HL L 64, 37. o.

**A Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra (Spanyolország) által 2009. november 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ana María Iglesias Torres kontra Consejería de Educación de la Junta de Galicia**

(C-456/09. sz. ügy)

(2010/C 24/62)

Az eljárás nyelve: spanyol

### A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra

### Az alapeljárás felei

Felperes: Ana María Iglesias Torres

Alperes: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

### Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Alkalmazható-e az 1999/70/EK irányelv <sup>(1)</sup> a Comunidad Autónoma de Galicia határozott időre kinevezett közalkalmazottaira/köztisztviselőire?
2. Az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésnek tekinthető-e a 7/2007 törvény 25. cikkének (2) bekezdése, ha e törvényben nem található semmiféle, a közösségi szabályozásra való utalás?
3. A második kérdésre adott igenlő válasz esetén szükségszerűen az EBEP 25. cikkének (2) bekezdését kell-e olyan

nemzeti átültető rendelkezésnek minősíteni, amelyre az Európai Unió Bíróságának az (Impact-ügyben) <sup>(2)</sup> 2008. április 15-én hozott ítélete rendelkező részének 4. pontja utal, vagy a spanyol állam köteles visszamenőleges hatályt biztosítani az azon hároméves időszakok után keletkezett díjazásbeli követeléseknek, amelyeket az irányelv alapján elismert?

4. A második kérdésre adott nemleges válasz esetén az ügyre az 1999/70/EK irányelvet a Bíróság Del Cerro-ügyben <sup>(3)</sup> hozott ítéletének megfelelően kell-e közvetlenül alkalmazni?

<sup>(1)</sup> Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 43. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.)

<sup>(2)</sup> A C-268/06. sz. Impact-ügyben hozott ítélet (EBHT 2008., I-2483. o.)

<sup>(3)</sup> A C-307/05. sz. Del Cerro Alonso ügyben hozott ítélet (EBHT 2007., I-7109. o.)

**Az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-211/05. sz., Olasz Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. szeptember 4-én hozott ítélete ellen az Olasz Köztársaság által 2009. november 20-án benyújtott fellebbezés**

(C-458/09 P. sz. ügy)

(2010/C 24/63)

Az eljárás nyelve: olasz

### Felek

Fellebbező: Olasz Köztársaság (képviselő: G. Palmieri meghatalmazott)

A másik/többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

### A fellebbező kérelmei

- A Bíróság adjon helyt a jelen fellebbezésnek;
- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-211/05 Olasz Köztársaság kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 4-én hozott ítéletét (az értesítés a 2009. szeptember 4-i, 2009. szeptember 8-án kézhez vett 405966. sz. ajánlott levéllel történt), és, következképpen, semmisítse meg a tőzsdére újonnan bevezetett vállalatok részére Olaszország által nyújtott C 8/2004 (ex NN 165/2003) állami támogatásról szóló 2005. március 16-i bizottsági határozatot.

### Jogalapok és fontosabb érvek

**Első jogalap** A 659/99 rendelet <sup>(1)</sup> („az állami támogatások eljárása”) 10. és 13. cikkének, az EK 88. cikk (2) bekezdésének, valamint a kontradiktórius eljárás elvének megsértése. Az iratok nyilvánvalóan téves értékelése.

Az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a 2003. októberi és decemberi, a Bizottság által Olaszországnak küldött feljegyzések tényleges előzetes eszmecsereát valósítanak meg a 326/2203 rendeletörvény által bevezetett intézkedések tekintetében. Az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe, hogy e feljegyzések lényegében csak általános kérésekből álltak, és abban a tagadó megállapításból, hogy „nem lehet kizárni,” hogy az intézkedések a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatásokat tartalmaznak.

**Második jogalap** A kontradiktórius eljárás elvének megsértése

A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatban a Bizottság abban a körülményben látta az intézkedések szelektivitását, hogy az előírt adókedvezmények kizárták a nem Olaszországban letelepedett társaságokat. A végleges határozatban a Bizottság ellenben azt állította, hogy az intézkedések azért voltak szelektívek, mert az Olaszországban letelepedett társaságok nagyobb mértékű adókedvezményt kaptak, mivel ezen utóbbiak adóalapját globális bevételük képezte a közösségi társaságokkal szemben, amelyek csak az e tagállamban elért bevételük alapján adóztattak. A Bizottság soha nem értesítette az olasz kormányt véleményének e megváltozásáról, és nem hozta olyan helyzetbe, hogy e tekintetben észrevételeket tehesen. Az Elsőfokú Bíróság tévesen minősítette jogszerűnek a Bizottság eljárását.

**Harmadik jogalap** Az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértése

Mindenesetre, nem minősíthető szelektívnek egy, a vitatotthoz hasonló kedvezmény, amely valamennyi, olasz és közösségi társaságra vonatkozik, amennyiben ezek rendelkeznek az ahhoz szükséges feltételekkel, hogy ezeket bevezessék az Európai Unió valamely szabályozott piacán. Az olasz társaságoknak nyújtandó nagyobb kedvezmény az adórendszerrel függ, amely az adókiadás alapjául a letelepedési hely feltételét írja elő, azonban a kedvezmény mennyiségi eltérése az adókönyvítő intézkedésekbe egyaránt tartozó jogalanyok között nem határozhatja meg a szelektív jelleget. Az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy a szelektivitás e különbségben is állhat.

**Negyedik jogalap** az EK 87 cikk (1) bekezdésének megsértése. Az indokolási kötelezettség megsértése

Az Elsőfokú Bíróság tévesen minősítette szelektívnek az intézkedést, mivel nem minden társaságra vonatkozik. Valamennyi olyan társaságra vonatkozik azonban, amely rendelkezik az ahhoz szükséges feltételekkel, hogy ezeket bevezessék az Európai Unió valamely szabályozott piacán. Továbbá, a bevezetés melletti döntés jelentős strukturális terhekkel jár, amelyek nem vonatkoznak a nem bevezetett társaságokra. Az intézkedésbe tartozó társaságok kiválasztása ezen objektív alapokon történik, és az adókedvezmény koherens és összekapcsolódik a strukturális szintű költségek azon eltérő helyzetével, amelybe a társaságok két típusa található. Ez azzal jár, hogy az intézkedés általános hatályú és nem szelektív. Az Elsőfokú Bíróság egyébként nem indokolta megfelelően az e tekintetben Olaszország által benyújtott bizonyítékokat.

**Ötödik jogalap** Az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértése

Az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy az intézkedések egyébként is szelektívek, rövid időtartamukra figyelemmel, amely kizárja a későbbi bevezetés mellett határozó társaságokat. Az adókedvezmény időleges jellege ugyanis a mérlegegyensúllyal és az intézkedések kísérleti jellegével magyarázható, de nem hat ki ezek szerkezetére, amely az egyetlen kritérium ahhoz, hogy értékelni lehessen, hogy az intézkedések szelektívek-e vagy sem.

**Ötödik jogalap** Az EK 87. cikk (3) bekezdése c) pontjának megsértése

Az intézkedések, még ha állami támogatásnak minősülnek is, az EK 87. cikk (3) bekezdése c) pontjának értelmében összeegyeztethetők a közös piaccal, mivel ezek valamely sajátos tevékenység megvalósítására irányuló beruházási támogatások. Az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy ezek működési támogatások, figyelmen kívül hagyva azon hatások állandó jellegét, amelyeket a bevezetés okoz a társaság szerkezetében és működőképességében, nem vette továbbá figyelembe, hogy a bevezetések növekedése a szabályozott piacokon előmozdításra érdemes tevékenységnek minősül közösségi szinten is. Az Elsőfokú Bíróságnak tehát el kellett volna marasztalnia a Bizottságot, mert ez vonatkozó saját mérlegelési jogkörét úgy gyakorolta, hogy nem győződött meg megfelelően a tényekről.

(<sup>1</sup>) HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.

**Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-458/07. sz., Dominio de la Vega, S.L. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és Ambrosio Velasco, S.A. ügyben 2009. szeptember 16-án hozott ítélete ellen a Dominio de la Vega, S.L. által 2009. november 24-én benyújtott fellebbezés**

(C-459/09. P. sz. ügy)

(2010/C 24/64)

Az eljárás nyelve: spanyol

#### Felek

**Fellebbező:** Dominio de la Vega, S.L. (képviselők: E. Caballero Oliver és A. Sanz-Bermell y Martínez ügyvédek)

**A többi fél az eljárásban:** Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), és Ambrosio Velasco, S.A.

#### A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze teljes egészében hatályon kívül a T-458/07. sz. ügyben 2009. szeptember 16-án hozott ítéletet; és ennek alapján,